

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2, 3 i 5 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko, zmienionej dyrektywą 97/11/EWG (Dz.U. L 175, s. 40) oraz art. 6 ust. 3, 2 i 4 w związku z art. 7 dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7) — Kopalnie odkrywkowe — Specjalna strefa ochrony „Alto Sil” (ES0000210) — Siedlisko kantabryjskiego podgatunku głuszca zwyczajnego

Sentencja

1) Zezwalając na eksploatację kopalni odkrywkowych „Nueva Julia” i „Ladrones” bez uzależnienia wydania tego zezwolenia od oceny, która pozwoliłaby określić, opisać i ocenić w sposób odpowiedni bezpośrednio, pośrednie i kumulatywne skutki istniejących przedsięwzięć dotyczących eksploatacji kopalni odkrywkowych — z wyłączeniem, jeśli chodzi o niedźwiedzia brunatnego (*Ursus arctos*), kopalni „Ladrones” — Królestwo Hiszpanii naruszyło zobowiązania ciężące na nim na mocy art. 2, 3 i 5 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r.

2) Od roku 2000, w którym sklasyfikowano „Alto Sil” jako obszar specjalnej ochrony na podstawie dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, zmienionej dyrektywą Komisji 97/49/CE z dnia 29 lipca 1997 r.,

— zezwalając na eksploatację kopalni odkrywkowych „Nueva Julia” i „Ladrones” bez uzależnienia tego zezwolenia od właściwej oceny skutków tych projektów, a w każdym razie bez przestrzegania warunków pozwalających na realizację projektu pomimo wiążącego się z nim zagrożenia dla głuszca zwyczajnego (*Tetrao urogallus*) — stanowiącego jedno z bogactw naturalnych uzasadniających sklasyfikowanie obszaru „Alto Sil” jako obszaru specjalnej ochrony — co mogło nastąpić w braku alternatywnych rozwiązań, ze względu na istnienie nadrzędnego interesu publicznego i po podaniu do wiadomości Komisji Europejskiej środków kompensacyjnych koniecznych dla zagwarantowania spójności z Siecią Natura 2000, oraz

— powstrzymując się od podjęcia środków koniecznych dla uniknięcia pogorszenia się siedlisk, w tym siedlisk gatunków, a także uniknięcia poważnego niepokojenia głuszca zwyczajnego, którego obecność na obszarze „Alto Sil” była powodem wyznaczenia obszaru specjalnej ochrony, spowodowanych prowadzeniem działalności przez „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valde-segadas”, „Fonfría”, „Ampliación de Feixolín” i „Nueva Julia”,

Królestwo Hiszpanii uchybiło w stosunku do obszaru specjalnej ochrony „Alto Sil” zobowiązaniom ciężącym na nim na mocy art. 6 ust. 2–4 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, w związku z art. 7 tej dyrektywy.

3) Od grudnia 2004 r., powstrzymując się od podjęcia środków koniecznych dla uniknięcia pogorszenia się siedlisk, w tym siedlisk gatunków, a także uniknięcia poważnego niepokojenia tych gatunków powodowanego przez kopalnie „Feixolín”, „Fonfría” i „Ampliación de Feixolín” Królestwo Hiszpanii uchybiło w stosunku do terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty „Alto Sil” zobowiązaniom ciężącym na nim na mocy art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 92/43.

4) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

5) Królestwo Hiszpanii obok kosztów własnych pokrywa dwie trzecie kosztów poniesionych przez Komisję Europejską. Komisja Europejska pokrywa jedną trzecią swoich kosztów.

(¹) Dz.U. C 11 z 16.1.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 listopada 2011 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-458/09 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc przyznana przez władze włoskie spółkom nowonotowanym na giełdzie — Ustawodawstwo przewidujące ulgi podatkowe)

(2012/C 25/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik i P. Gentili, avvocato dello Stato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, D. Grespan i E. Righini, pełnomocnicy)

Interwenient popierający wnoszącą odwołanie: Republika Finlandii (przedstawiciele: M. Pere i H. Leppo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 4 września 2009 r. w sprawie T-211/05 Włochy przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2006/261/WE z dnia 16 marca 2005 r. dotyczącej programu [systemu] pomocy państwa C8/2004 (ex NN 164/2003), który Włochy wprowadziły w życie na rzecz spółek nowonotowanych na giełdzie (Dz.U. 2006, L 94, s. 42)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Finlandii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 listopada 2011 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej**

(Sprawa C-496/09) (¹)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom
państwa członkowskiego — Niewykonanie — Artykuł 228
WE — Kary pieniężne)**

(2012/C 25/07)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Pignataro, E. Righini i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, F. Arena i S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 228 WE — Niewykonanie wyroku Trybunału z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie C-99/02 — Wniosek o ustalenie okresowej kary pieniężnej

Sentencja

- 1) Nie przyjmując, do dnia, w którym upłynął termin wyznaczony w uzasadnionej opinii wydanej w dniu 1 lutego 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 228 WE, wszystkich środków wymaganych do zastosowania się do wyroku z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie C-99/02 Komisja przeciwko Włochom dotyczącego odzyskania od beneficjentów pomocy, która w rozumieniu decyzji Komisji 2000/128/WE z dnia 11 maja 1999 r. w sprawie systemu pomocy przyznanej przez Włochy w zakresie działań wspierających zatrudnienie została uznana za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy rzeczony decyzji i art. 228 ust. 1 WE.
- 2) Republice Włoskiej nakazuje się zapłacić na rzecz Komisji, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, okresowej kary pieniężnej w kwocie odpowiadającej iloczynowi kwoty podstawowej 30 mln EUR i odsetka bezprawnie przyznanej i niezgodnej ze wspólnym rynkiem pomocy, której odzyskanie jeszcze nie nastąpiło lub nie zostało udowodnione na koniec omawianego okresu, który to odsetek obliczany jest w stosunku do całości nieodzyskanej kwoty w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, za każde pół roku

zwłoki we wdrażaniu środków koniecznych dla zastosowania się do wyroku z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie C-99/02 Komisja przeciwko Włochom, poczynwszy od wydania niniejszego wyroku, do chwili wykonania rzeczony wyroku z dnia 1 kwietnia 2004 r.

- 3) Republice Włoskiej nakazuje się zapłacić na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”, ryczałtu w wysokości 30 mln EUR.

- 4) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 listopada 2011 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec**

(Sprawa C-539/09) (¹)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Zamiar dokonania przez Trybunał Obrachunkowy kontroli
w państwie członkowskim — Sprzeciw wniesiony przez
rzeszone państwo członkowskie — Kompetencje Trybunału
Obrachunkowego — Artykuł 248 WE — Kontrola współ-
pracy krajowych organów administracyjnych w dziedzinie
podatku od wartości dodanej — Rozporządzenie (WE) nr
1798/2003 — Dochody Wspólnoty — Środki własne
pochodzące z podatku od wartości dodanej)**

(2012/C 25/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros i B. Conte, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: Blaschke i N. Graf Vitzthum, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę skarżącą: Parlament Europejski (przedstawiciele: R. Passos i E. Waldherr, pełnomocnicy), Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej (przedstawiciele: R. Crowe, T. Kennedy i B. Schäfer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 10 WE i art. 248 ust. 1–3 WE, jak również art. 140 ust. 2 i art. 142 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1) — Odmowa udzielona Trybunałowi Obrachunkowemu na przeprowadzenie w Niemczech kontroli dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej — Zakres kompetencji kontrolnej Trybunału Obrachunkowego